

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2020/1507

ze dne 16. října 2020,

kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1183/2005 ze dne 18. července 2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 18. července 2005 přijala Rada nařízení (ES) č. 1183/2005.
- (2) Dne 19. srpna 2020 změnil výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1533 (2004) údaje na seznamu u dvou osob a tří subjektů, na něž se vztahují omezující opatření.
- (3) Příloha I nařízení (ES) č. 1183/2005 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 1183/2005 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. října 2020.

Za Radu
předseda
M. ROTH

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 23.7.2005, s. 1.

PŘÍLOHA

I. V příloze I nařízení (ES) č. 1183/2005 se v části a) (Seznam osob podle článků 2 a 2a) položky týkající se níže uvedených osob nahrazují těmito položkami:

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkce: vrchní velitel, ozbrojené síly na obranu Konga (Nduma Defence of Congo), skupina Mayi Mayi Sheka.

Datum narození: 4. dubna 1976.

Místo narození: Walikale, oblast Walikale, Demokratická republika Kongo.

Státní příslušnost: Demokratická republika Kongo.

Adresa: Goma, Severní Kivu, Demokratická republika Kongo (ve vězení).

Datum označení ze strany OSN: 28. listopadu 2011.

Další informace: Dne 26. července 2017 se vydal misi MONUSCO a od té doby je zadržován konžskými orgány. V listopadu 2018 proti němu zahájil vojenský soud v Gomě soudní řízení pro válečné zločiny, zločiny proti lidskosti a účast v povstaleckém hnutí. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Ntabo Ntaberi Sheka, vrchní velitel politické složky skupiny Mayi Mayi Sheka, je politickým vůdcem konžské ozbrojené skupiny, která brání odzbrojení, demobilizaci a začlenění bojovníků zpět do společnosti. Mayi Mayi Sheka jsou milice operující v Kongu, ze základů v oblasti Walikale na východě DRK. Skupina Mayi Mayi Sheka provedla útoky na doly ve východní části DRK, mimo jiné převzala kontrolu nad doly v Bisiye a vynucuje si materiální podporu od místních obyvatel. Ntabo Ntaberi Sheka se rovněž dopustil závažných porušení mezinárodního práva, včetně porušení práv dětí. Ntabo Ntaberi Sheka naplánoval a nařídil sérii útoků v oblasti Walikale; cílem útoků provedených od 30. července do 2. srpna 2010 bylo potrestat místní obyvatele obviněné ze spolupráce s konžskými vládními silami. V průběhu těchto útoků byly znásilněny a uneseny děti, které byly následně využity k nucené práci a staly se předmětem krutého, nelidského a ponižujícího zacházení. Milice Mayi Mayi Sheka rovněž provádějí násilný nábor chlapců a děti z těchto násilných náborových akcí zadržují ve svých řadách.

30. Bosco TAGANDA

(také znám jako: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda, d) Lydia (když byl součástí APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (volací znak), g) Romeo (volací znak), h) Major)

Adresa: Haag, Nizozemsko (k červnu 2016).

Datum narození: mezi lety 1973 a 1974.

Místo narození: Bigogwe, Rwanda.

Státní příslušnost: Demokratická republika Kongo.

Adresa: Haag, Nizozemsko.

Datum označení ze strany OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Narozen ve Rwandě, v dětství se přestěhoval do Nyamitaby, oblast Masisi, Severní Kivu. Prezidentským výnosem byl dne 11. prosince 2004 v návaznosti na iturijské mírové dohody jmenován brigádním generálem FARDC. Dříve náčelník štábu v CNDP a po zatčení Laurenta Nkundy v lednu 2009 se stal vojenským velitelem CNDP. Od ledna 2009 de facto zástupce velitele při těchto operacích proti FDLR: Umoja Wetu, Kimia II a Amani Leo v Severním a Jižním Kivu. V březnu 2013 vstoupil na území Rwandy a 22. března se v Kigali dobrovolně vydal pracovníkům Mezinárodního trestního soudu. Vydán Mezinárodnímu trestnímu soudu v Haagu, Nizozemsko. Dne 9. června 2014 Mezinárodní trestní soud potvrdil 13 obvinění z válečných zločinů a 5 obvinění ze zločinů proti lidskosti, která proti němu byla vznesena; soudní řízení bylo zahájeno v září 2015. Dne 8. července 2019 jej Mezinárodní trestní soud shledal vinným v 18 případech válečných zločinů a zločinů proti lidskosti spáchaných v letech 2002–2003 v Ituri. Dne 7. listopadu 2019 byl odsouzen k trestu odnětí svobody v celkové délce 30 let. Podal odvolání proti odsouzení i trestu. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bosco Taganda byl vojenským velitelem UPC/L, měl vliv na jeho politiku, velel jeho silám a řídil je. UPC/L je jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. V prosinci 2004 byl jmenován generálem Ozbrojených sil DRK (FARDC), ale odmítl povýšení přijmout, a zůstal tak mimo FARDC. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2002 a 2003 a za 155 případů přímé či velitelské odpovědnosti za nábor a využívání dětí v Severním Kivu v letech 2002 až 2009. Jako náčelník štábu Národního kongresu na obranu lidu (CNDP) nesl přímou i velitelskou odpovědnost za masakr v Kiwanja v listopadu 2008.

Narozen ve Rwandě, v dětství se přestěhoval do Nyamitaby, oblast Masisi, provincie Severní Kivu. V červnu 2011 pobýval v Gomě a vlastnil rozsáhlé farmy v oblasti Ngungu, oblast Masisi, provincie Severní Kivu. V návaznosti na iturijské mírové dohody byl 11. prosince 2004 jmenován brigádním generálem FARDC. Byl náčelníkem štábu v CNDP a po zatčení Laurenta Nkundy v lednu 2009 se pak stal vojenským velitelem CNDP. Počínaje lednem 2009 byl de facto zástupcem velitele při těchto operacích proti FDLR: Umoja Wetu, Kimia II a Amani Leo v provinciích Severní a Jižní Kivu. V březnu 2013 vstoupil na území Rwandy, dne 22. března se dobrovolně vydal pracovníkům Mezinárodního trestního soudu v Kigali a poté byl předán MTS v Haagu, Nizozemsko. Dne 9. června 2014 Mezinárodní trestní soud potvrdil 13 obvinění z válečných zločinů a 5 obvinění ze zločinů proti lidskosti, která proti němu byla vznesena. Soudní řízení bylo zahájeno v září 2015.

II. V příloze I nařízení (ES) č. 1183/2005 se v části b) (Seznam subjektů podle článků 2 a 2a) položky týkající se níže uvedených subjektů nahrazují těmito položkami:

1. ADF (SPOJENECKÉ DEMOKRATICKÉ SÍLY)

(také známa jako: a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda; b) ADF/NALU; c) NALU)

Adresa: Provincie Severní Kivu, Demokratická republika Kongo.

Datum označení ze strany OSN: 30. června 2014.

Další informace: Zakladatel a vůdce ADF Jamil Mukulu byl v dubnu 2015 zatčen v tanzanském Dáresalámu. Následně byl v červenci 2015 vydán do Kampaly (Uganda). Podle zpráv z června 2016 je Mukulu v policejní vazební cele a čeká ho soudní řízení. Jamila Mukulua nahradil ve funkci vrchního velitele ADF Seka Baluku. Jak bylo zdůrazněno v několika zprávách skupiny odborníků OSN pro DRK (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482), síly ADF – i pod vedením Seky Balukua – nadále páchaly opakované útoky, zabíjení a mrzačení, znásilňování a jiné sexuální násilí, únosy civilistů včetně dětí, jakož i útoky na vesnice a zdravotnická zařízení, zejména v Mamove (oblast Beni) ve dnech 12. a 24. února 2019 a v Mantumbi (oblast Beni) ve dnech 5. prosince 2019 a 30. ledna 2020, a rovněž neustálý nábor a využívání dětí během útoků a za účelem nucené práce v oblasti Beni v DRK minimálně od roku 2015. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Organizace Spojenecké demokratické síly (ADF) vznikla v roce 1995 a působí v horské oblasti u hranic DRK s Ugandou. S odvoláním na ugandské představitele a zdroje OSN uvádí závěrečná zpráva skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013, že organizace ADF měla v roce 2013 k dispozici 1 200 až 1 500 ozbrojených bojovníků rozmístěných v severovýchodní oblasti Beni provincie Severní Kivu nedaleko hranic s Ugandou. Podle odhadu stejných zdrojů se celkový počet členů ADF – včetně žen a dětí – pohybuje mezi 1 600 a 2 500. Vzhledem k ofenzivním vojenským operacím Ozbrojených sil Demokratické republiky Kongo (FARDC) a Stabilizační mise OSN v Demokratické republice Kongo (MONUSCO), které se uskutečnily v letech 2013 a 2014, organizace ADF své bojovníky rozptýlila do početných menších základů a ženy a děti přesunula do oblastí na západ od Beni a podél hranic mezi Ituri a Severním Kivu. Vojenským velitelem ADF je Hood Lukwago a jejím nejvyšším představitelem sankcionovaný Jamil Mukulu.

Organizace ADF závažným způsobem porušovala mezinárodní právo a rezoluci Rady bezpečnosti OSN 2078 (2012); některé případy tohoto porušování jsou podrobněji popsány níže.

ADF v rozporu s příslušným mezinárodním právem (bodem 4 písm. d) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1857 (2008)) najímala a používala dětské vojáky.

V závěrečné zprávě skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013 se uvádí, že tato skupina vyslechla tři bývalé bojovníky ADF, kteří uprchli během roku 2013 a kteří popsali, jak příslušníci ADF provádějící nábor v Ugandě lákají lidi do DRK falešnými sliby zaměstnání (v případě dospělých) a bezplatného vzdělání (v případě dětí) a poté je nutí, aby se stali členy ADF. Ve zprávě výše uvedené skupiny odborníků se rovněž uvádí, že bývalí bojovníci ADF skupinu informovali o tom, že výcvikové skupiny ADF obvykle tvoří dospělí muži a chlapci, a dva chlapci, kteří v roce 2013 od ADF uprchli, skupině sdělili, že absolvovali vojenský výcvik ADF. Ve zprávě je rovněž pasáž, v níž „bývalý dětský voják ADF“ popisuje výcvik prováděný ADF.

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2012 jsou mezi osobami najatými ADF i děti, což dokládá případ jednoho příslušníka ADF, kterého v červenci 2012 zadržely ugandské orgány v Kasese na cestě do DRK a kterého doprovázelo šest mladých chlapců.

Konkrétní příklad najímání a používání dětí ze strany ADF je uveden v dopise ze dne 6. ledna 2009, který zaslala bývala ředitelka organizace Human Rights Watch pro region Afrika Georgette Gagnonová bývalému ugandskému ministru spravedlnosti Kiddhuovi Makubuyuovi a v němž uvádí, že ADF v roce 2000 unesla devítiletého chlapce jménem Bushobozi Irumba. Jeho úkolem bylo zajišťovat bojovníkům ADF dopravu a jiné služby.

Tzv. „africká zpráva“ kromě toho obsahuje tvrzení, že ADF údajně najímá jako dětské vojáky teprve desetileté děti, a cituje mluvčího obranných sil ugandského lidu (UPDF), který uvedl, že UPDF zachránilo 30 dětí z výcvikového tábora na ostrově Buvuma ležícím na Viktoriině jezeře.

ADF se rovněž spáchala řadu trestných činů vůči ženám a dětem, jako je například zabití, těžké ublížení na zdraví a sexuální násilí, které představují porušení mezinárodních právních předpisů v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva (bodu 4 písm. e) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1857 (2008)).

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013 přepadla ADF během roku 2013 řadu vesnic, což přimělo více než 66 000 osob k tomu, aby uprchly do Ugandy. V důsledku těchto útoků se vylidnilo rozsáhlé území, nad nímž má ADF od té doby kontrolu, kterou si zajišťuje prostřednictvím únosů nebo zabíjení těch, kdo se vracejí do svých vesnic. V období mezi červencem a zářím 2013 ADF stála nejméně pět osob v oblasti Kamango, několik dalších zastřelila a desítky osob unesla. Tyto činy terorizovaly místní obyvatele a odrazovaly uprchlíky od návratu domů.

Prostřednictvím mechanismu pro monitorování a oznamování závažného porušování práv dětí během ozbrojených konfliktů, takzvaného Global Horizontal Note, byla pracovní skupina Rady bezpečnosti pro otázky dětí a ozbrojených konfliktů informována o tom, že během sledovaného období od října do prosince 2013 měla ADF na svědomí 14 z 18 zdokumentovaných případů dětských obětí, včetně incidentu, k němuž došlo dne 11. prosince 2013 v oblasti Beni v Severním Kivu, kdy ADF zaútočila na vesnici Musuku a zabila 23 lidí, včetně 11 dětí (tří dívek a osmi chlapců) ve věku od dvou měsíců do 17 let. Všechny oběti byly těžce zmrzačeny mačetami, včetně dvou dětí, které útok přežily.

Zpráva generálního tajemníka o sexuálním násilí souvisejícím s konflikty z března 2014 zařadila organizaci „Spojenecké demokratické síly – Národní armáda pro osvobození Ugandy“ na seznam „stran důvodně podezřelých z toho, že se během ozbrojených konfliktů dopustily znásilnění či jiných forem sexuálního násilí nebo jsou za tyto činy odpovědné.“

ADF se rovněž účastnila útoků na příslušníky mírové mise MONUSCO (bod 4 písm. i) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1857 (2008)).

Stabilizační mise OSN v Demokratické republice Kongo (MONUSCO) oznámila, že ADF na příslušníky mise zaútočila nejméně dvakrát. V prvním případě se jednalo o útok spáchaný dne 14. července 2013 na hlídku MONUSCO na silnici mezi městy Mbau a Kamango. O tomto útoku podrobně pojednává závěrečná zpráva skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013. K druhému útoku došlo dne 3. března 2014. Ve vzdálenosti 10 kilometrů od letiště Mavivi v Beni byly na vozidlo mise MONUSCO vypáleny granáty, které zranily pět příslušníky mise.

Zakladatel a vůdce ADF Jamil Mukulu byl v dubnu 2015 zatčen v tanzanském Dáresalámu. Následně byl v červenci 2015 vydán do Kampaly (Uganda). Podle zpráv z června 2016 je držen v policejní vazební cele a čeká ho soudní řízení.

7. MACHANGA LTD

Adresa: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Datum označení ze strany OSN: 29. března 2007.

Další informace: Společnost zabývající se vývozem zlata (ředitelé: Rajendra Kumar Vaya a Hirendra M. Vaya). V roce 2010 byl majetek společnosti Machanga na účtu Emirates Gold zmrazen bankou Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Majitelé společnosti Machanga se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK. Společnost Machanga Ltd podala roční daňové přiznání naposledy v roce 2004 a orgány Ugandské republiky u ní vedou „status neaktivní“. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost Machanga nakupovala zlato prostřednictvím pravidelných obchodních styků s obchodníky z DRK, kteří měli úzké vazby na milice. Tato činnost je „poskytováním pomoci“ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1493 (2003) a 1596 (2005). Společnost zabývající se vývozem zlata (ředitelé: Rajendra Kumar Vaya a Hirendra M. Vaya). V roce 2010 byl majetek společnosti Machanga na účtu Emirates Gold zmrazen bankou Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Předchozí majitel společnosti Machanga Rajendra Kumar a jeho bratr Vipul Kumar se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adresa: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel.: +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22 709, Kampala, Uganda.

Datum označení ze strany OSN: 29. března 2007.

Další informace: Společnost zabývající se vývozem zlata. Další informace: Společnost zabývající se vývozem zlata. V lednu 2011 oznámily ugandské orgány výboru, že v návaznosti na výjimku pro nakládání se svým finančním majetkem Emirates Gold splatila dluh, který měla UCI u Crane Bank v Kampale, což vedlo ke konečnému uzavření účtů UCI. Ředitelé UCI se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK. Společnost Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd podala roční daňové přiznání naposledy v roce 2013 a orgány Ugandské republiky ji vedou jako „neaktivní – status neaktivní“. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost UCI nakupovala zlato prostřednictvím pravidelných obchodních styků s obchodníky z DRK, kteří měli úzké vazby na milice. Tato činnost je „poskytováním pomoci“ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1493 (2003) a 1596 (2005). Společnost zabývající se vývozem zlata. (Bývalí ředitelé J.V. LODHIA – znám jako „Chuni“ – a jeho syn Kunal LODHIA). V lednu 2011 oznámily ugandské orgány výboru, že v návaznosti na výjimku pro nakládání se svým finančním majetkem Emirates Gold splatila dluh, který měla UCI u Crane Bank v Kampale, což vedlo ke konečnému uzavření účtů UCI. Předchozí majitel UCI J.V. Lodhia a jeho syn Kumal Lodhia se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.
